

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. IX. Circa falsam accusationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

ipsa sentire debes, & neminem infirmiore te credens. Si ambulas ab intra, non multum ponderabis volens verba. Est non parva prudentia, silere in tempore malo, & introitus ad me converti, nec humano iudicio disturbari. Non sit pax tua in ore hominum; si quod nim bene, siue male interpretati fuerint, non es idem ter homo. Vbi est vera pax, & vera gloria? non in me? & qui non appetit hominibus placere, neque displicere, multa perfruetur pace. Ex inordinato amore, & vano timore oritur omnis inquietudo cordis, distractio sensuum.

§. IX.

Tentatio IX. Circa falsam accusationem.

CVII. **L** Ambertus Religiosus falsò coram superioribus suis accusatus, omni quidem Innocentiam suam demonstrare nititur, sed frustra quia prævalentibus Accusatoribus beneficio suo prior privatus, & ad aliud minus pingue, gratum detrusus est; ex qua injuria cum gravissimum animi dolorem concepisset, ejusdem relevandi causâ Confessarium adit, eique totam rei seriem magno sensu exponit. Quæritur, quomodo consolandi & contra hanc tentationem armandus sit?

Responsio.

CVIII. Inprimis ei narret, quoddam Joanni Pectoris Minoritæ contigerit, qui, cum in Capitulo generali falsò fuisset accusatus, & postea coram crucifixione suam injuriam deplorasset, audivit à Christo. Et quid ego merui, ut apud Pilatum falsè accusatus

ad ipsam ignominiosissimam mortem fuerim damnatus. Quibus verbis adeo roboratus est, ut æquissimo postea animo falsitatem suæ accusationis pertulerit. Unde merito libellus de imit. l. 3. c. 46. in Persona Christi dixit; *Fili, sta firmiter, & spera in me: Quid enim sunt verba, nisi verba? Per aërem volant, sed lapidem non ledunt. Si reus es, cogita, quod libenter emendare te velis: si nihil tibi conscius es, pensa, quod velis libenter pro DEO hoc sustinere. Parum satis est, ut vel verba interdum sustineas, quæ necdum fortia verba tolerare vales.*

CIX. Secundò eidem ostendat, quod sicut in humanis judicijs ab inferiori tribunali ad altius provocatio datur; ita etiam hinc appellatio ad supremum Judicem semper superfit; imò nec provocatione opus sit, sed ipse DEUS velut supremus Judex causam reassumpturus, & ipsius innocentiam tantò majori cum solatio sit detecturus, quantò diutius hæc detectio fuit dilata; uti iterum pius Author l. c. in persona Christi dixit: *Ego sum Judex, & cognitor omnium secretorum: ego scio, qualiter res acta est, ego injuriantem novi, & sustinentem. Ego reum & innocentem judicabo: sed occulto judicio utrumque ante probare volui. Ad me ergo currendum est in omni judicio, nec proprio inmitendum arbitrio. Justus enim non conturbabitur, quidquid ei acciderit, etiamsi injustè aliquid contra eum prolatum fuerit, non multum curabit; pensat namque, quia ego sum scrutans corda & renes, qui non judico secundum faciem & humanam apparentiam.*

CX. Tertio illi referat, quid olim S. Ephrem ab Angelo in carcere dictum sit, quod quidem oves,

ob quas ablatas accusatus, & ad mortem iam
damnandus fuerat, non furatus sit; sed tamen
culam, quam pauper quidam unicam habebat,
diu lapidibus impetiêrit, donec mortua concidit;
præterea ipsum etiam Pauperem obviam venientem
& de bucula interrogantem malis verbis contristatam
à se dimiserit; & hanc tandem esse causam, ob quam
DEUS incarcerari ipsum permiserit: simili ergo
modo & ipse Lambertus non ad præsentem culpam,
falsò insimulatus est, sed ad præteritas, quas
admisit, & ob quas necdum punitus est, oculos con-
ciat, dicatque cum pio Asceta l. 3. c. 46. de
*Domine DEVS, Iudex iuste, fortis & patiens, qui
minum nôsti fragilitatem, & pravitatem, esto
meum, & tota fiducia mea; non enim mihi
conscientia mea. Tu nôsti, quod ego non novi, &
in omni reprehensione humiliare me debui, & ma-
tè sustinere. Melior est enim mihi tua copiosa
cordia ad consecutionem indulgentia, quam mea
ta iustitia pro defensione latentis conscientie. Ego
mibi conscius sum, tamen in hoc iustificare me non
sum, quia, remota misericordiâ tuâ, non iustificari
in conspectu tuo omnis vivens.*

CXI. Quartò illum horretur, ut conscientie
testimonio contentus dicat cum S. Paulo 2. Cor.
*Gloria nostra hæc est, testimonium conscientie nostræ,
quòd in simplicitate cordis, & sinceritate DEI, &
sapientia carnali, sed in gratia DEI conversati sumus
in hoc mundo. Dicat item cum S. Augustino. Scilicet
ti de me, quod lubet, sola me in oculis DEI confite-
ria non accuset. De reliquo certò confidat, quod
DEUS, sicut olim Susannæ fiduciam in eo habuit*

innocentiam cum summa ipsius, cognatorum, & totius Populi lætitia & consolatione manifestavit, ita ut ipsum contra falsos Accusatores defensus, & famam ex falsa accusatione deperditam tantò majori cum solatio, gaudiòque sit restitutus, quantò fortiori cum patientia ejusdem ablationem sustinuit, ac toleravit. Dicat proin cum Job: *Ecce in celo testis (Judex, & Protector) meus: Et cum Jeremia c. 1. Tu autem, Domine Sabaoth, qui judicas justè, & probas renes, & corda, videam ultionem tuam ex eis; tibi enim revelavi causam meam.*

§. X.

Tentatio X. Circa Postpositionem.

CXII. **H**onorius bonus cæteroqui Religiosus, sed exiguis talentis præditus, advertens, ad nullum munus paulò honestius se applicari, sed vilissima quæque officia & opera sibi demandari, graviter propterea tentatur non infrequenter; quia tamen seipsum insufficientem agnoscit ad ejusmodi tentationem superandam, Confessarium in auxilium vocat, ab eòque modum resistendi tali tentationi cognoscere petit. Quæritur, quid ei sit respondendum?

Responsio.

CXIII. Inprimis ei exemplum Christi proponat, qui etiam nequissimo & sceleratissimo Latroni postponi se patientissimè tulit; & præterea ultrò se tanquam minimum & postremum ad Discipulorum pedes abjecit. Quare sibi applicet salubrem illam S. Augustini to. 2. ep. 56. adhortationem; *Obsecro vos,*